

други страшни, и трепетны беззаконія, които ежедневно са оплакватъ на Църква-та нещастни-тъ имъ очевидцы архіереи, са ставали и слѣдвать и до днесъ да ставатъ отъ народъ-тъ Българскій. Какъ же? Отъ незнаніе ли, или отъ простота?

— Преосвященнѣйшій-тъ митрополитъ Дерконскій:

„ Сичко-то върху той предмѣтъ разисканіе са случавало и излѣзва отъ тълкованіе-то, което са отъдава спрямо речъ-та: *въ незнаніе*. И воистину, нужда е да са предположатъ паралелно тѣя два разума, които са діаметрално противоположни, тоестъ *въденіемъ, и невъденіемъ* (въ знаене, и незнаене) за да са изясни първо, ако онѣй който согрѣшава въ незнаніе по малко е виноватъ, отъ оногова, който съ знаеніе дѣйствува погрѣшно. Сички мы приимаме, че които послѣдвать бунтовници-тъ са увлачатъ повече отъ незнаеніе, но за коя причина отъ незнаніе? Да ли отъ незнаніе за отговорностъ-тъ си, която имъ тѣжи, или за наказаніе-то което ги угрожава, или пакъ отъ незнаніе на Евангелско-то ученіе и православно-то оглашеніе на вѣра-та? Нито едно-то, нито друго-то е истинно; понеже Църква-та, най-паче презъ послѣдни-тъ двѣ години съ безбройни неуморими подвиги ся бори, и въ такива грижи подпадна щото твърде много жертвува; и за да възвърне заблужденни-ты въ познаніе-то на истинна-та, поддържеше по епархїи-тъ учени, и опытни архіереи, които поучаваха, и наставляваха народъ-тъ на Христіански-тъ длѣжности; освѣтляваха го да са не води и убѣждава отъ народо-лъстители-тъ и беззаконни-тъ бунтовници. Сичко това като е така, питамъ ако послѣдователи-тъ на Иларіона Ловчанскаго иногда архіереа, както и на Видинскаго Антима